

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie ze skargi N. C.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 20 października 2021 r.

sygn. akt XII Ga 570/21

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko N. C.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym 16 marca 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,

- 1. odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;**
- 2. zasądza od skarżącego na rzecz powódki kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 22 kwietnia 2021 r. Sąd Rejonowy w Gdyni zasądził od N. C. na rzecz M. S. kwotę 8610 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych za okres od 15 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty (pkt I) oraz oddalił powództwo w pozostałej części (pkt II).

Wyrokiem z 20 października 2021 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił apelację pozwanego.

Pozwany zaskarżył skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wyrok Sądu Okręgowego, wskazując na naruszenie art. 379 pkt 4 k.p.c. przez niezbadanie z urzędu ustawowych przesłanek

determinujących nieważność postępowania polegających na rozpoznaniu sprawy przez skład sędziowski sprzeczny z przepisami prawa, co stanowi przyczynę nieważności postępowania określoną w art. 379 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem prawnym, którego celem jest uzyskanie prejudykatu umożliwiającego dochodzenie od Skarbu Państwa roszczeń odszkodowawczych za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej.

Zgodnie z art. 424⁹ k.p.c. Sąd Najwyższy odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jeżeli jest oczywiście bezzasadna. Oczywiście bezzasadność skargi powinna być oceniana w powiązaniu z jej celem, którym jest uzyskanie odszkodowania od Skarbu Państwa z tytułu wydania niezgodnego z prawem orzeczenia sądu (art. 417¹ § 2 k.c.).

Utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje, że niezgodnym z prawem w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 417¹ § 2 k.c. jest tylko takie orzeczenie, którego nieprawidłowość jest rażąca, ma charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty (zob. np. postanowienia SN: z 19 kwietnia 2018 r., V CNP 50/17 i z 26 kwietnia 2018 r., IV CNP 53/17). Orzeczenie powinno być sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, z ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć albo wydane w wyniku szczególnie rażąco błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. wyroki SN: z 31 marca 2006 r., IV CNP 25/05; z 7 lipca 2006 r., I CNP 33/06; z 3 czerwca 2009 r., IV CNP 18/09; postanowienie SN z 19 kwietnia 2018 r., V CNP 50/17). Podstawą uwzględnienia skargi jest stwierdzona wadliwość orzeczenia, która ma charakter zasadniczy i ewidentny. Bezprawność judykacyjną w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. definiuje się w sposób autonomiczny - węższy od bezprawności w rozumieniu przepisów o odpowiedzialności odszkodowawczej w prawie materialnym, z uwzględnieniem specyfiki sądowego stosowania prawa, istoty władzy sądowniczej i niezawisłości sędziowskiej (zob. wyroki SN: z 17 maja 2006 r., I CNP 14/06; z 28 marca 2007 r.,

II CNP 124/06; z 3 czerwca 2009 r., IV CNP 116/08; z 19 kwietnia 2018 r., V CNP 50/17).

Oczywiście bezzasadna, w rozumieniu powyższego przepisu, jest skarga, której zarzuty nie wskazują na opisane wyżej, kwalifikowane naruszenie prawa.

Taka sytuacja występuje w rozpoznawanej skardze. Uchybienia zarzucane w skardze nie mają charakteru oczywistego i rażącego naruszenia prawa, w rozumieniu wskazanym na wstępie. Wątpliwości skarżącego zostały już wyjaśnione w postanowieniach Sądu Najwyższego: z 31 maja 2022 r., I CSK 1498/22 i z 13 lipca 2020, II CSK 581/19. W ich świetle nie można uznać, że w niniejszej sprawie wystąpiła nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁹ k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 i 99 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ oraz art. 424¹² k.p.c.